

Издава се от Антропософското общество в България

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред; предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861-1925) предоставя на всяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

Северните мистерии и празникът Йоановден - II

184. Това изисква човекът да намери едно духовно познание, което да изживява и в което той да се издигне толкова високо в Съръх-природата, колкото дълбоко е потънал с под-природната техническа дейност под природата. Благодарение на това той ще създаде вътре в себе си силата да не потъва.

Р. Щайнер, март 1925

Ръководни антропософски принципи (GA 26)

В първата част на този материал, миналата година по това време, видяхме как в северните мистериини центрове жреците-друиди са, така да се каже, гравирани в "астралния камък" своите имагинации за тайните на природата и човека. В лекцията си от 23.09.1923 г. в Дорнах Рудолф Щайнер казва: "Мисля, че е много важно да се отбележи факта, че има такива особено разположени места по повърхността на Земята, където паметта все още е много жива, непосредствено проявявайки себе си, за слънчевите ритуали изпълнявани някога в Северна и Западна Европа като подготовка за християнството, което трябваше да дойде."

Тук под християнство се разбира не това християнство, което се разви в хода на историята. Това се вижда от прошалните думи на Рудолф Щайнер при заминаването му от Англия: "И за щастие беше избрано точно това място, където можа да бъде събуден към живот един духовен елемент, който съществуваше в Северна и Централна Европа преди Мистерията на Голгота да се случи в света, един елемент, който очакваше за Събитието на Голгота, но след това не намери непосредствено продължение, защото християнството се разпространи по тези места от юг, както показах това тази сутрин, по такъв начин, че ние бихме могли да кажем, че все още го очакваме."

Тук сме изправени пред факта, който обикновено се изплъзва от вниманието ни, че християнството се е разпространило в света по един твърде особен начин, "от юг" както казва Рудолф Щайнер. Или още както е описано в цикъла от лекции познати като Петото евангелие - "от сърце в сърце". Първо имаме чисто географски разпространението от юг, от Гърция, от територия до която духовните импулси на Северните мистерии не достигат. И второ по пътя на сърцето, на чувственото изживяване. Нито

апостолите, нито техните ученици и последователи са могли да кажат нещо съществено за християнството чрез словото в мисловно-понятийна форма. Хората са ставали християни по един вътрешен подтик на сърцето - можем да кажем не-съзнателно.

От друга страна във всичко, което се прави от жреците в култовата им дейност в Северните мистерии, проблясва онова, което днес бихме нарекли интелектуализъм, една дейност на главата. Но по онова време този интелектуализъм не може да бъде изживяван в човешките души непосредствено, душите все още нямат необходимите за това способности. Всичко, което жреците-друиди са събирали като познание за Духа всеки ден при зенита на Слънцето, и особено откровенията за великите тайни на Космоса, които се разкриваха за тях по време на лятното слънцестоене, по време на Йоановден, всичко, което те с упоритост и всеотдайност по време на своята свещена служба към света и хората враждаха като имагинации в астралната атмосфера, в астралната памет около своите светилища, всичко това остава заключено, недостъпно за човечеството. И този духовен елемент е "събуден към живот" през 1923 г.

По всичко изглежда, че Рудолф Щайнер постепенно - първоначално в Англия и по-късно докато изнася лекциите си по темата - приема пред себе си и пред духовния свят задачата да свърже двата духовни елемента от север и от юг. Духовната дейност на главата да се слее с тази на сърцето. Несъмнено това е и една от многото задачи на новосъздаденото в края на същата година Единно Антропософско общество - основата върху която расте, развива се и се носи в света антропософската Духовна наука. И колкото повече хора признават Духовната наука и черпят от нея изпълнено с Духа на Христос познание за света и човека, толкова по-големи са шансовете на човечеството да постигне не само технически, но и реален духовен напредък. Сега, когато се разгръщат силите на съзнателната душа, в едно сковано от материалистично светоусещане общество Духовната наука ще действа като лечебна сила.

Георги Акабалиев

ЕПИФАНИИ -

Скъпи приятели,

Един прекрасен майски ден миналата година, когато земните сили напират неудържимо в растежните сокове, от мен се изля следното СЛОВО:

Да обуздаеш
силата Илиева,
да я превърнеш
в ковък меч
с растителното тяло
на лиана –
да бъде изработена
стълбата до Небесата
жилаво и здраво
посредством
бдението на Мойсея,
опряна
на космическите тайни,
които не умират...
те пулсират! –
във сърцето...

10.05.2003г.

Излива се то и ме оставя
зашеметена. Сложих го настрана,
някакси не смея да го погледна и не
зная какво да мисля...

търпението до прозрение. При мен тази медитация се е извършила несъзнателно, по време на духовното общуване с произведенията на Р. Щайнер и евангелските текстове, без предварително задание.

Разказвам това, защото мисля, че има съществена разлика между тези два пътя на духовна дейност, макар иначе да са равностойни и да имат една и съща цел: в единия случай се работи с натрупване на знание, а в другия – с различаването му.

Тази "имагинация на волята" – както бих я нарекла – бе преведена на английски и холандски. Преводът бе свързан с трудности, защото – разбираемо – се търсеше логиката в избора на думите и – също разбираемо – ако не се отърсиш от конкретни земни ограничения, няма и да я откриеш...

Надявам се рисунката до известна степен да помага.

Словото бе озаглавено: ПОЖЕЛАНИЕ (четвъртият печат – вариация)
Да обуздаеш силата Илиева...

Варна, 29.05.2004г.

Дарина Шентова

Тел: 052/640 160, darshen2001@yahoo.com

Летен празник с Фауст

Паралелна програма за англоговорящи, Гьотеанум, 8-13 август 2004

Гьотевият *Фауст* представя драмата на човечеството днес макар, че чисто исторически ни връща назад към прехода от късното средновековие към нашата съвременна епоха. Главният герой се измъчва с велики въпроси, които всеки ден стоят също и пред нас, стига човек да е достатъчно събуден за да ги осъзнае, като: живее ли духът във и чрез природата или природата е мъртва; можем ли да получим достъп до силите, които живеят скрити от човешкото око или трябва да стоим встрани от подобни стремления тъй като можем да изпаднем до магия; абсолютно

ли е "Доброто" и следователно недостижимо за смъртните или човешките стремежи също се вземат под внимание в подредбата на света; как можем да начертаем пътя си между противоположностите на изкушението и определянето на собствената воля; и дали любовта между човешките същества продължава и след смъртта?

В паралелната програма за англоговорящи ще имате възможност да дискутирате тези жизнено важни въпроси с Дъглас Милър и Вирджиния Сийз.

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ (продължение)

Ноември

(от 21 октомври до 21 ноември)

Такова спокойствие държи здраво в ръце баланса на *търпението*.

Търпението е мъдростта, която се съединява със сила, силата, която се съединява с мъдрост. Без мъдрост, нашата сила би станала въздържание без надежда за спасение; без сила, мъдростта ни би станала пасивно съзерцание. Силата и мъдростта са стълбовете, които се издигат над земята и океана и които носят слънчевия лик на Ангела, посветвал Апостола на Апокалипсиса да

погълне книгата. Истинското познание се осъществява в дейност; единствено постъпката, подлагана непрекъснато на изпитание води до истинско действие. Балансът на търпението определя тежестта на личността. Търпението позволява на познанието ни да узрее в активен диалог със световните явления. Търпението се засилва с вярната преценка, в настроение на очакване на постъпката. Нетърпението изкушава човек да проявява предубеждение и

прибързаност. Този, който действа от духовно познание и непрекъснато подлага действието си на духовно активна преценка, притежава истинското търпение.

То става *прозрение*.

Медитация върху такова разумно търпение е образа на Апокалипсиса: Над стълбовете на силата и мъдростта изгрява прозрението.

Антропософско общество в България

П.К. 51, 1680 София; тел./факс 02-980 8464
Председател: П.К. 255, 6000 Стара Загора, тел. 042-690 111

Стара Загора:

група "Антропос-София"
Дора Петрова, тел. 042-43500
П.К. 280, 6000 Ст. Загора
всяка 1-ва и 3-та сряда от месеца
Медитацията на основополагащия
камък и темата на годината

Стара Загора:

Група "Рудолф Шайнер"
Веселина Велкова, тел. 623368
през сряда, темата на годината,
книгата "Как се постигат
познания за висшите светове"

София:

Младежка група
Кирил Стоянов, 0886-432 518
всяка седмица
ул. Дунав 40
Евангелието на Марко

София:

Група "Михаел"
Лалка Фингарова, тел. 02-689949
1000 София, ул. "Цар Симеон" 55
всяка събота от 16.00 часа
Философия на свободата и
темата на годината

София:

Дружество "Изис-София"
Юлия Стоянова, тел. 02-983 4815
ул. "Раковски" 40, 1202 София
книгата на Шайнер "Да останем
свързани, антропософска
фармакология, хранене и здраве"

София:

Антропософска група "София"
Нина Рашкова, тел. 9806688/434
Столична библиотека, етаж IV
всяка сряда от 18.00 часа
Тема: Въпроси на Кармата

София

Дружество "Р. Шайнер"
Петко Бояджиев, тел. 9588413
ж.к. Гоце Делчев, бл. 110, вх. А,
ап. 9, 1404 София
група "Срещи с Р. Шайнер"
всеки вторник от 18.00 часа

Школата за Духовна наука Стара Загора

От 11.00 часа на следните дати:
25 април 2004 - 8-ми урок
30 май 2004 - 9-ти урок
27 юни 2004 - разговор

София

От 11.00 часа на следните дати:
3 април 2004 - 3-ти урок
1 май 2004 - 4-ти урок
5 юни 2004 - 5-ти урок

ОСНОВНИЯТ КАМЪК

На 5. май 2003 г. в Стара Загора под ръководството на нашите холандски приятели Ян Нет, Мариан Руст и Винсент Хари беше положен основният камък на същинската валдорфска инициатива у нас. За една година "детето" проходи, но има да извърви дълъг път.

Заплануваните за учебната 2003-04 г. четири уводни тематични семинара по Валдорфска педагогика, които се провеждат при голям интерес от страна на близо 30-те редовни участници приключват в началото на м. юни. Желание за включване в професионални преквалификационни семинари за валдорфски детски и класни учители са заявили вече 27 човека. Нашите партньори от Германия и Холандия подкрепят инициативата, но от страна на България за съжаление активността е слаба. Предстои много работа по изработването на учебната програма и на останалата документация за представяне пред МОН, по подготвяне на печатни информационни и учебни материали, популяризиране на валдорфската идея сред родителите и обществеността, за организиране на следващите семинари от началото на 2005 г. и във връзка с много още текущи задачи. Желанието ни да създадем валдорфски детски градини и училища трябва да слезе най-сетне във волята и да стане творческо и дейно, подплатено със съзнание за голямата отговорност пред децата и обществото на България и пред Духовния свят.

Практически стъпки в тази насока ще бъдат направени със замислената лятна занималня за деца от 4 до 10 годишна възраст в кв. "Люлин", София, от където се надяваме да се появят и първите устойчиви кънове за бъдещи валдорфски детски градини и училища. Но за да се развият и израснат тези кънове ще трябва много грижи, труд, всеотдайност, жертвоготовност, светлина, любов, поглед в бъдещето и съзнание за това, че Валдорфската инициатива е вече национална мисия.

Величка Йорданова

СЪОБЩЕНИЯ

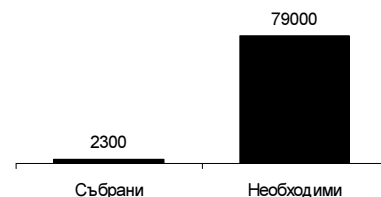
Структуриране на Общата Антропософска секция

По време на зимното съвещание на Колегиума на Школата за Духовна наука особено внимание бе отделено на Общата Антропософска секция. Докато хората могат да разглеждат като дадено това, върху което се съсредоточава работата на секциите свързани с професиите, то повечето не са съвсем сигурни какъв е приносът на Общата Антропософска секция към Школата като цяло.

В съответствие с новите промени за всяка от шестте основни направления на Секцията ще има специално лице за контакт от Ръководството на Единното Антропософско общество. Хаинц Цимерман ще отговаря на въпроси за това как да се учи, себе-развитието и изучаване на човешкото същество, Пол Макай поема областта на реинкарнация и карма, Корнелиус Питцнер - въпросите за социалното взаимодействие, Вирджиния Сийз и Сегей Прокофиев ще координират работата върху Христорологията и Йерархиите и Бодо фон Плато ще отговаря за изследванията на знаците на времето.

Състояние на фонда за
купуване на клуб
към 22 юни 2004

Дарителска сметка на
фонда: **1075590031**,
банков код **62176307**,
БУЛБАНК АД, клон
Стара Загора, бул. Цар
Симеон Велики 126.

Редактор: Диана Ботушарова, тел. 052/236 584
Очакваме интересни материали, мнения, препоръки.
На адрес: ул. "Сан Стефано" 28, 9000 Варна
e-mail: diana_ros@lycos.com
Всяко дарение е добре дошло.

ЕДНА СЕДМИЦА В ДОРНАХ, ЕДИН ЮБИЛЕЙ И МНОГО ЗАДАЧИ

11. април: Великден е. Великден в Дорнах. Гьотеанума - величествен и притихнал - очаква "поредното събитие". Цялата обстановка и цялата околност живеят в Духа. Всичко е така красиво, спокойно и хармонично, че ми се струва почти недействително.

12. април: Фоайетата на Гьотеанума не изглеждат вече толкова огромни, защото са изпълнени с хора. Повече от 1000 човека от над 50 страни в света са се събрали тук за Седмата международна конференция на валдорфските учители и възпитатели. Думите от Медитацията на Основополагащия Камък разтърсват повече от всякога, защото звучат в Голямата зала, в оригинал, изговаряни така, че човек би ги почувствал и разбрал, дори да не знае немски език.

Програмата е невероятно богата. За пет дни 10 доклада на тема: "Силите на фантазията в професията на учителя и възпитателя" (Многоликата, понякога неудобна и

рискована фантазия, чийто основен източник са "паузите", сменянето на полюсите, свързването на памет и имагинация, на симпатия и антипатия, на минало и бъдеще, на ясно мислене и творчески импулс, и която е задължително условие за педагога), 62 работни групи и групи по изкуства и множество още свободни инициативи, ученически демонстрации, пленуми, делови и приятелски срещи, евристични представления и "Фауст" в три поредни вечери.

Седмицата в Дорнах, обаче е не само празник за духа и за душата, инспириращ и импулсиращ, но и повод за тежък размисъл. Сигурно не е "случайна случайност", че при поздравяването на участниците при откриването на конференцията България бе пропусната. Оказа се, че ние сме единствената представлявана страна без Валдорфско училище.

Величка Йорданова

В памет на Димо Даскалов (27 ноември 1907 г. – 29 април 1989 г.)

НА БАЩА СИ ДЪЛЖА НАЙ-ВАЖНИТЕ ОРИЕНТИРИ В ЖИВОТА СИ

За Димо Даскалов разказва дъщеря му Елена Даскалова

Той беше изключително грижовен баща: искаше неговите деца да растат здрави и държеше да ставаме рано сутрин и да прекарваме повече време сред природата. Спомням си дългите ни разходки по алеите на Аязмото. По време на тези разходки баща ни ни въвличаше в извънредно интересни за детското ни внимание разговори, а по-

късно започна да ни запознава с антропософските си преводи много ненаатрапливо и с дълбоко разбиране. Тогав бях гимназистка и мълчаливо слушах тези обяснения, които ми разкриваха едно богатство от мисли и мислех, че един ден ще посветя своите интереси и занимания на тях. А разговорите ставаха все по-интересни и поглъщаха вниманието ми, когато той ми разказваше "Приказката за зелената змия и прекрасната лилия" или приказките на Братя Грим и Шарл Перо.

Баща ми беше много скромен и сериозен човек, а същевременно много силно въздействаше с личния си пример. Възхищавах се на неговото търпение, кротост, доброта и строгост, на това че много държеше на думата си и никога не говореше празни приказки. По-късно той събуди в мен любовта към класическата музика, а самият той свиреше на цигулка и пееше. Негови любими автори бяха: Моцарт, Бетовен, Хендел и Хайдн, а под влияние на Р. Щайнер започна да проявява интерес и към творчеството на Антон Брукнер.

Когато пътуваше, татко винаги четеше във влака някоя книга на Рудолф Щайнер и използваше всяка минута да чете Антропософия. Беше си поставил за цел да направи колкото е възможно повече преводи, за да може Антро-

пософията да стане достояние на всеки българин, който се интересува. Днес той би бил истински щастлив, че мечтата му се е осъществила и че читателите имат достъп до неговите преводи.

В едно негово тефтерче намерих записки, наречени: "Практически съображения в Пътя". Те посочват теоретично принципите, към които той се придържаше в живота си и на които беше олицетворение:

1. Търпение; 2. Овластяване на гнева; 3. Налагане мълчание на желанията и страстите; 4. Избягване на всяко любовитство; 5. Пълна откровеност към себе си и познание на своите слабости и недостатъци. Никакви илюзии по отношение на себе си; 6. Винаги познанието да предшества желанието; 7. Да говорим по даден въпрос само след като сме си го изяснили напълно; 8. Да се освободим от предубежденията, дребнавостта, суетността, гордостта, страха и безразсъдната бързивост; 9. Да не правим разлика между хората според техния произход, раса и чин; 10. Да не противопоставяме на другите хора своето мнение, различно от тяхното, а те самите да намерят истината чрез нашата помощ...

Такива бяха неговите ценности. И аз дълги години приемах наготово нещата, за които баща ми говореше, без да навлизам задълбочено в духовнонаучните истини. Но след неговата смърт това пасивно отношение прерастна в един много силен импулс да разбере и узная толкова дълбоко проучените от баща ми истини на Духовната наука, че започнах сама да чета книгите на Р. Щайнер и други антропософски автори. И сега имам много въпроси, които бих искала да задам на баща си и на които той би ми отговорил.

Искам да изкажа благодарността си към старозагорското издателство, което започна да издава преводите на моя баща и продължава да работи за разпространението на антропософската литература

Елена Даскалова